

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא ז' בְּסֵלּוֹ הַתְּשַׁפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / שְׁנַי עִם רַש"י

יַעֲקֹב הִגִּיעַ לַחֲרוֹן וְרוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן עִם רַחֵל.

הַיּוֹת וְהַיְתָה לַיַּעֲקֹב הַבְּטָחָה מֵה' שֶׁהוּא יְהִיָּה בְטוֹחַ (מִהַחֲלוּם) הוּא הַמְּשִׁיךְ לְכוּוֹן חָרוֹן בְּשִׂמְחָה תוֹךְ יְדִיעָה שֶׁיְהִיָּה טוֹב. בְּדַרְכּוֹ הוּא הִיָּה צָרִיךְ לַחֲצוֹת אֶת נְהַר הַיַּרְדֵּן. ה' עָשָׂה נֶס וְהִנְהִיר נַחֲצָה לְשָׁנַיִם כְּדִי שְׂיֻכַּל לַחֲצוֹת אוֹתוֹ בְּקִלּוֹת וּבְבִטָּחָה.

כְּשִׁיעֲקֹב הִגִּיעַ לְאֶרֶם נְהָרִים, הוּא רָאָה בְּאֵר מְכֻסָּה בְּאֶבֶן גְּדוֹלָה וְלִידָה יָשְׁבוּ שְׁלוֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן. הֵם הִמְתִּינוּ שֶׁכָּל הָאֲחֵרִים יָבוֹאוּ גַם הֵם לְשֵׁם כְּדִי שְׂיֻכַּלוּ לְהָרִים אֶת הָאֶבֶן הַיְתָה שֶׁהִיא הַיְתָה כְּבִדָּה מְכֻדִי שְׂיַעֲשׂוּ זֹאת בְּעֶצְמָם וְכֹלָם הָיוּ חִיָּבִים לְהוֹשִׁיט יָד.

יַעֲקֹב שָׁאַל אוֹתָם אִם הֵם מְכִירִים אֶת לְבָן וְהֵם עָנּוּ שֶׁכֵּן. מֵה שְׁלוֹמוֹ? שָׁאַל יַעֲקֹב, שְׁלוֹמוֹ טוֹב עָנּוּ הָרוֹעִים, וְהִנֵּה בָתוֹ רַחֵל מְגִיעָה עִם הַצֹּאן (לְבָן נָתַן לְרַחֵל לְרַעוּת אֶת הַצֹּאן הַיּוֹת שֶׁלֹּא הָיוּ לוֹ בָּנִים שְׂיַעֲשׂוּ כֵן).

הַיּוֹת וַיַּעֲקֹב לֹא יָדַע שֶׁהָאֶבֶן כֹּה כְּבִדָּה, הוּא שָׁאַל אוֹתָם מִדּוּעַ הֵם יוֹשְׁבִים וּמְמַתִּינִים בְּמִקּוֹם לְתַת לַצֹּאן מִיָּם וּלְהַחֲזִירָן לְבֵיתוֹ. הֵם הִסְבִּירוּ מִדּוּעַ עָלִיָּהֶם לְחִכּוֹת שֶׁכֹּלָם יָבוֹאוּ. תוֹךְ כְּדִי שֶׁהֵם מְדַבְּרִים רַחֵל בָּאָה עִם הַצֹּאן לְבָאָה.

כְּשִׁיעֲקֹב רָאָה אוֹתָהּ הוּא הָרִים אֶת הַבָּאָר בְּעֶצְמוֹ וְהִשְׁקָה אֶת הַצֹּאן שֶׁל דוֹדוֹ לְבָן.

יַעֲקֹב נָשַׁק לְרַחֵל וּבָכָה כִּיֹּן שֶׁיָּדַע שֶׁהֵם לֹא יִקְבְּרוּ יַחַד בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה וְכֵן בְּגִלְל שֶׁלֹּא הָיוּ לוֹ מִתְנַת בְּשִׁבְלָה (כִּי אֶלִּיפַז לָקַח הַכֹּל).

יַעֲקֹב הִסְבִּיר לְרַחֵל שֶׁהוּא בֶן דוֹד שְׁלֵה וְשֶׁרוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן אֵתָהּ. רַחֵל אָמְרָה לוֹ שֶׁאֲבֵא שְׁלֵה מְאוֹד מִתְחַפֵּם. יַעֲקֹב אָמַר שֶׁאֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ, הוּא יְכוֹל לְהִתְחַפֵּם כְּמוֹהוּ אִם צָרִיךְ לְהַיּוֹת, אֲבָל אִם לְבָן יְהִיָּה יֵשֶׁר, גַּם יַעֲקֹב יִתְנַהֵג עִמוֹ בִּישֵׁר.

רַחֵל רָצָה וְאָמְרָה לְאֲבֵא שְׁלֵה (אֲמָה כְּבָר נְפֻטָרָה) לְבָן רַץ לְפָגֵשׁ אוֹתוֹ תוֹךְ תְּקוּהָ שֶׁלִּיעֲקֹב יֵשׁ הַרְבֵּה כֶּסֶף כִּיֹּן שֶׁזָּכַר אֶת הַגָּעֶתוֹ שֶׁל אֶלִּיעָזָר לְהַבִּיא אֶת רַבָּהּ. לְבָן נָשַׁק וְחִבֵּק אֶת יַעֲקֹב, אֲבָל לֹא בְּגִלְל שֶׁאֲהַב אוֹתוֹ, אוֹ בְּגִלְל שֶׁשִּׁמַּח לְרֹאוֹתוֹ אֲלֵא בְּאֲמַת הוּא רַק רָצָה לְרֹאוֹת הָאֵם הוּא מְחַבֵּא כֶּסֶף. כְּשֶׁרָאָה שֶׁאֵין לוֹ

כלום, הוא הביא את יעקב לביתו בכל אופן. יעקב הסביר שהוא בורח מפחד עשו ואליפז לקח לו את כל רכושו אבל הוא עוד לא אמר ללבן שברצונו להתחתן עם רחל.

לבן אמר, היות ואין לך כסף אתה יכול להבניס לביתי בגלל שאתה אחין שלי. תוכל להשאיר פה חדש ובתמורה תהיה רועה הצאן שלי. יעקב נשאר חדש ורעה את צאנו.

לבן שאל את יעקב כמה לשלם לו? וכי בגלל שאנו קרובים, תצטרך לעבד בחנם? שאל אותו.

ללבן היו תאומות רחל ולאה. (היו לו גם בנות מאשה אחרת, בלהה וזלפה, בהן השתמש לשפחות) כלם תמיד חשבו שהיות וללבן יש תאומות בנות וליצחק יש תאומים בנים, הם ינשאו ביניהם. לאה (שהיתה גדולה יותר) תמיד חשבה שתצטרך להתחתן עם עשו, התאום הבכור ובכחה כל כך על זה עד שעניקה היו תמיד אדמות ונפוחות, אבל רחל היתה יפה.

תהלים / יום ז' לחדש פרקים ל"ט-מ"ד

בתהלים של היום ישנו פסוק "אך בצלם יתהלך איש" אדם הולך בחשך בגלל שרק ה' יודע את הדרך שבה דברים הם באמת.

במאמר, הרבי הרש"ב מסביר את הפסוק הזה בדרך שונה. "אך בצלם יתהלך איש"- אדם מתהלך עם "צלם" כח מיחד שנקרא כך ועוזר ליהודי בעבודת ה'.

כל בקר כשאנחנו מתעוררים ה' שם כח מיחד באויה, זה גורם לנו להתלהב ולהתחיל יום חדש בדרך הנכונה ולהתנהג באופן שה' רוצה שנתנהג.

כלנו לעתים צריכים קצת "דחיפה" כדי להתחיל לעשות את הדבר הנכון...

מחשבה יכולה לעלות במחנה ולגרם לנו התלהבות מקיום דברים טובים. זה יכול להיות באמצעות בת קול- קול מה' שהנשמה שומעת שגורם לנו להתנהג בדרך שבה ה' רוצה שנתנהג. למרות שאנחנו לא יכולים לשמוע את זה, הנשמה שלנו שומעת, ושמה את המחשבות לתוך הראש וגורמת לנו לעשות תשובה.

כל זה הוא חלק מהצלם שהפסוק מדבר עליו, כח המחבא שהולך עם היהודי ומעודד אותו לעשות את הדבר הנכון ומתוך שמחה.

תניא / קונטרס אחרון סימן ד' (ז' בסלו שנה פשוטה)

בתניא עדין מדבר אודות היחוד שבפעשית מצוות, אפילו יותר מאשר רגשותינו לה' (אהבה ויראה).

היום האדמו"ר הזקן מונה עוד שלוש סבות מדוע זה כך. להלן אחת מהן:

מדוע אדם צריך לאכול חלק מהצמחים ובעלי החיים, אפילו שהם אינם רוחניים כמו האדם?

כיון שבתוכם ישנו ניצוץ (חלק) של קדושה שמגיע ממקור רוחני גבוה יותר מאשר הנשמה!

כאשר אוכלים מזון שיש בו ניצוצות של קדושה, הנשמה יכולה להשתמש בגשמיות של האוכל כדי

לחזק את הנשמה ולהביא את ניצוצות הקדושה המסתרים בגשמיות, קרוב יותר לה'.

זו סבה נוספת מדוע יש לקיים מצוות בחפצים גשמיים: כיון שרק להם יש את הכח הרוחני בתוכם,

ורק על ידי קיום המצוות אפשר להוציא את הניצוצות והכחות הטמונים ולהשתמש בהם כפי שה'

רוצה שיעשה בהם שמוש.

יהודי נמצא בעולם כדי שיחיה כפי שה' רוצה, שתהיה לו יראת שמים ומדות טובות. אולם ה' שם בעולם גם את הגשמיות וליהודי יש יצר הרע שעלול לגרם לו להתנהג אחרת. מה עושים? ישנן שלושה דרכים כיצד להתמודד אתו שהן דרכים שונות מאד בדרכי התורה. היום נראה עד כמה חסידות מיוחדת.

הדרך הראשונה נקראת **מוסר**: היא מלמדת כיצד הדברים הגשמיים הם מסכנים ויש צורך להתרחק מהם. כאשר הגשמיות נחלשת, הרוחניות יכולה להתחזק.

הדרך השנייה נקראת **חקירה** היא מלמדת עד כמה הרוחניות חשובה ואומרת שבאשר לומדים על הרוחניות, הגשמיות לא תעמד בדרכה.

חסידות מלמדת ששתי הדרכים, הגשמיות והרוחניות הן מיוחדות. שתיהן נבראו על ידי ה'. ה' ברא את שתיהן למטרה אחת כדי שהעולם יוכל לראות ולחוש את ה' באמצעות המצוות שמקימים במיוחד כאשר משיח יבוא.

לכן חסידות מלמדת שיש צורך בשתייהן לעבודת ה'. יש ללמד ולהתפלל ולהרגיש רוחניות, אולם הרוחניות צריכה לגרם לגוף ולגשמיות להתעדרן ושהרוחניות והקדשה ירגשו גם בהם.

ספר המצוות / מצוות עשה ק"ב, ק"ג

היום לומדים על שני סוגים של צרעת

מצוות עשה ק"ב - כשישנה צרעת על בגד צריך לקיים את ההלכות הנוגעות לאופן שבו הוא נטמא ולדרך הטהרה שלו.

מצוות עשה ק"ג - כשישנה צרעת בבית, יש לקיים את ההלכות הנוגעות לאופן שבו הבית נטמא ולדרך הטהרה שלו.

רמב"ם / הלכות טמאת צרעת פרקים י"ז, ט"ו, ט"ז

היום לומדים בפרוט על המצוות בספר המצוות של היום:

פרק י"ז - הרמב"ם מלמד על סוגי הבתים שיכולים לקבל צרעת, וכיצד זה נראה.

פרק ט"ו - הפרק הזה מלמד את ההלכות כיצד הכהן מחליט שהבית טמא וכיצד נתן לטהר אותו.

פרק ט"ז - לומדים כיצד אנשים או חפצים יכולים לקבל טמאה מבית טמא.

בעת סימנו את ההלכות של הצרעת וכפי שהרמב"ם בדרך כלל מסיים, ההלכה האחרונה היא לקח עבורנו - צרעת מגיעה מדבור לשון הרע, דבור לא יפה על אנשים אחרים. הרמב"ם אומר שזו אינה הדרך היהודית לדבר. יהודי צריך לדבר על תורה, וה' נותן לו ברכות בגלל זה.

דרכי החסידות / אהבת ישראל - שלום עליכם

ליהודים ישנו מנהג, כאשר נפגשים האחד עם חברו אומרים "שלום עליכם" והחבר משיב "עליכם שלום". זו איננה רק צורת התבטאות, יש במלים אלו כוונה מיוחדת.

אולם מדוע אומרים כך? מדוע המשיב עונה באופן הפוך?

בבדיחות אומרים שזה מפיון ששני יהודים אף פעם אינם מסכימים בדעתם על דבר אחד, אולם זו כמובן אינה הסבה האמתית.

לכל אדם ישנה ההבנה הפרטית שלו והדעה האישית שלו. באשר נפגשים יחד, רוצים שתהיה ביננו אחדות. רוצים ששני האנשים השונים יוכלו לעזור אחד לשני להשתפר ולהיות טובים יותר. ולכן היהודי הראשון אומר "שלום עליכם", הבה נביא שלום בין הדעות השונות שיש לנו. היהודי השני, לא חוזר על דברי הראשון, הוא מוכיח שבאמת מסכים ואומר במלותיו שלו "עליכם השלום", בן, גם אני רוצה כן.

(ראו לקוטי דבורים חלק א', עמ' 2. לקוטי שיחות חלק ב"ה, פרשת ויצא)

תפלה / גואל ישראל

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

אחרי קריאת שמע, מברכים ברכה נוספת. ברכה זו מתחילה במלים "אמת ויציב" ומסיימת במלים "גאל ישראל". בברכה זו חוזרים על ההחלטה שהחלטנו בקריאת שמע, שמוכנים לקבל על מלכות שמים ולקיים כל מה שה' רוצה מאתנו. מסיימים את ברכת אמת ויציב בשבח לה' על יציאת מצרים. (לכן נשים צריכות לומר ברכה זו, היות וגם נשים צריכות לדבר על יציאת מצרים.)

גאולה ומשיח / חסידות בימינו

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

יש שתי סבות מדוע חסידות התגלתה דוקא בימינו, כה קרוב לזמן הגאולה. הסבה הראשונה היא פיון שצריך את כח החסידות לעזור לנו בזמנים הקשים של הגלות. השניה היא כדי לתת לנו לטעם מטעם הגאולה שבה נקדיש את כל זמננו ללמד ולהבין בידיעת ה'.

כל סוג של חסידות יכול לתת את הכח לנצח את חשכת הגלות. זו לא חייבת להיות דוקא חסידות חב"ד. כל תלמידי הבעל שם טוב, לפני התגלות חסידות חב"ד S הביאו אור לתוך חשכת הגלות בה חיו היהודים. אולם כדי לטעם את טעם משיח יש צורך בחסידות חב"ד. סוגי החסידות האחרים יכולים להציל את היהודי ולעזור לו לצלוח את הרגעים הקשים של הגלות, אבל רק החסידות של האדמו"ר הזקן יכולה לעזור לנו להבין את ה' ולהתכונן בראוי למשיח.

(ראה לקוטי שיחות חלק ל' שיחת י"ט בסלו)